

هنرمند: حمیدرضا عمادی

رشته: سازهای سنتی

شهر: فارس آباد

هنرمند: زهرا اصلانی

رشته: کاشی سنتی، سفال و سرامیک

شهر: اردبیل

هنرمند: رضا زارع

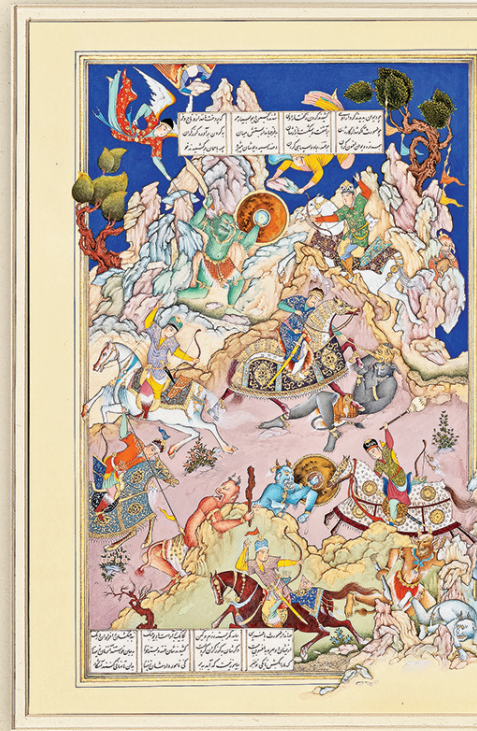
رشته: صنایع دستی چوبی و حصیری

شهر: شیراز

حسینی است که درباره آن گفت: «به غیر از «معراج پیامبر» چندین تابلوی ارزشمند دیگر کار کرده‌ام و تاکنون چندین نمایشگاه گروهی و انفرادی داشته‌ام. معراج پیامبر در واقع برایم تابلوی بسیار پربرکتی بود. برای این تابلو زمان زیادی صرف کردم و می‌توانم آن را جزو آثار نفیس و فاخر قرار بدهم که قیمت‌گذاری روی آنها کاری بسیار دشوار برای خودم است. ولی در قالب سفارش، کارهای انفرادی و تیمی زیادی داشته‌ام که فروش رفته‌اند.»

بی‌اطلاعی دانشگاه‌های هنر

از نظر حسینی که در دانشگاه تدریس می‌کند، تنوع رشته‌ها در این جشنواره واقعاً عالی است ولی فکر می‌کند که شاید هنوز در بخش‌های دانشگاهی برخی از اساتید از این جشنواره بی‌اطلاع هستند. «به نظرم دانشگاه‌های هنر از این جشنواره اطلاع نداشتند و اگر به دانشجویان یا اساتید دانشگاه‌ها اطلاع‌رسانی شود، حضور هنرمندان در این جشنواره گسترده‌تر خواهد شد.» او به دبیر جشنواره یا وزارتخانه مربوطه پیشنهاد داد که در این زمینه با دانشگاه‌ها همکاری و اطلاع‌رسانی بیشتری داشته باشند. این هنرمند نگارگری هرچند که خود از نحوه اطلاع‌رسانی راضی است و از طریق فضای مجازی متوجه این جشنواره شده و ثبت‌نام کرده، اما معتقد است که صدا و سیما باید نقش پررنگ‌تری در زمینه اطلاع‌رسانی ایفا کند، زیرا هنرمندان زیادی تمایل به مشارکت داشتند اما دیر متوجه شدند. اگر رسانه‌های مثل صدا و سیما بیشتر در این زمینه اطلاع‌رسانی می‌کرد، شاید بهتر بود. صرفاً تکیه همه هنرمندان به فضای مجازی نیست و من تا الان هیچ تبلیغی از این جشنواره در صدا و سیما ندیدم. حتی فکر می‌کنم فرصت سه روزه برای نمایش آثار در کاخ سعدآباد هم کافی نیست و اگر زمان بیشتر یا تمدید شود، بهتر خواهد بود. چون این نمایشگاه سراسری در تهران برگزار می‌شود و با توجه به تعطیلات و شرایط موجود هنرمندان به نظرم تا این حد کافی نیست. در بخش داوری هم در زمینه رشته خودم به نظرم آمد که داور مربوط به نگارگری وجود نداشت. با توجه به وجود اساتید برجسته نگارگری در کشورمان، من هیچ یک از آنها را در بخش داوری ندیدم و برایم جای سؤال بود که حالا آثار چطور داوری می‌شوند. به گفته حسینی، خوبی ماجرا این بود که آثار را باید به معاونت‌های استان‌ها می‌فرستادیم و آنها برای ما ارسال می‌کردند. چون اصلاً اعتمادی به پست برای ارسال آثار فاخر نیست.

طراحی این اثر حدوداً شش ماه طول کشید و حدود شش-هفت ماه هم اجرای آن زمان برده است که خدا را شکر در این جشنواره پذیرفته شد و به بخش نمایشگاهی هم راه پیدا کرد. در کل پروسه تولید یک اثر نگارگری واقعاً طولانی و دست‌کم یک سال تلاش مداوم می‌خواهد. بخصوص این اثر که ابتدا ۱۰۰ در ۷۰ بود و بعد ابعادهایش تغییر کرد. در نهایت گواش در ترکیب با آبرنگ و طلای ۲۴ عیار زینت بخش این اثر شد و روی مقوای ماکت آهارمهره شد.»

حسینی درباره ارزش و قیمت‌گذاری اثرش تأکید کرد: «شاید کار درستی نباشد که من خودم قیمت آن را تعیین کنم و بهتر است این کار را برعهده کارشناسان بگذاریم. در واقع بهتر است بگوییم که من برخی آثارم را که مدت زمانی طولانی روی آنها کار کرده‌ام، جزو مجموعه شخصی خودم قرار می‌دهم و این کار فروشی نیست که برایش قیمتی تعیین کنم. در واقع این آثار به تعداد مشخصی که برسد آنها را در نمایشگاه انفرادی به نمایش خواهیم گذاشت. برای برگزاری یک نمایشگاه انفرادی باید حداقل ۱۵ تابلو ارائه بدهم و حدود بیست سال طول می‌کشد تا این تعداد تابلوی نگارگری را تولید کنم.»

معراج پیامبر

«معراج پیامبر» هم از دیگر آثار فاخر